

H. G. J. NIJHUIS

Verwijzing voor congenitale dysplasie van de heup

Congenitale dysplasie van de heup is opgenomen in het Haagse Huisartsregistratiesysteem, omdat bij veel huisartsen de indruk bestaat dat consultatiebureaus nogal eens gevallen van vermoede congenitale heupdysplasie aanbieden die bij nadere diagnostiek niet worden bevestigd. Anders gezegd: de predictieve waarde van het onderzoek van de CB-artsen zou te laag zijn. Deze probleemstelling is onderzocht aan de hand van cijfermateriaal uit het registratiesysteem.

Screening

In de figuur wordt een beeld gegeven van de screening op congenitale heupdysplasie bij zuigelingen tijdens het eerste levensjaar minus de eerste levensweek. Gesteld wordt dat het gehele cohort van 600 kinderen regelmatig door CB-artsen wordt gescreend op congenitale heupdysplasie. Door de CB-arts als positief geteste kinderen worden verwezen naar de huisarts. Deze ziet de kinderen en besluit dan wel of niet tot verwijzing naar een specialist voor een definitieve diagnose.

Gedurende één jaar werden door de CB-artsen 42 gevallen naar de huisarts verwezen. Deze groep van 42 positieve testuitslagen vormt 7,3 procent van het gehele cohort van levend geboren. De kans om verwezen te worden in verband met vermoede congenitale heupdysplasie voor een zuigeling is dus 7,3 procent per jaar.

Vergeleken met onderzoeken op dit gebied in Groningen is deze kans laag. Daar werden in 1976 en 1984 kansen gevonden van respectievelijk 23,7 procent en 19,1 procent.¹ De verklaring voor deze verschillen ligt waarschijnlijk in het feit dat in Groningen CB-artsen nauw waren betrokken bij de opzet en uitvoering van de onderzoeksprojecten. Deze betrokkenheid bracht mogelijk een grote alertheid en derhalve een aanzienlijk verwijzingspercentage met

* Ontleend aan: Epidemiologisch Bulletin (Den Haag) 1987; 22(2).

H.G.J. Nijhuis, arts-epidemioloog, hoofd staf-bureau Epidemiologie, GG en GD Den Haag.

zich mee. In ons onderzoek met behulp van het huisartsregistratiesysteem wisten de CB-artsen van de prins geen kwaad.

De huisartsen screenden in tweede instantie en wezen op basis van eigen onderzoek vier door de CB-arts verwezen kinderen af. Er werden dus 38 kinderen aangeboden aan de specialist voor een laatste diagnostisch onderzoek.

Predictieve waarde

De diagnose congenitale heupdysplasie werd uiteindelijk in 20 gevallen gesteld. Van de 42 kinderen die door de CB-arts werden verwezen, bleken er dus 20 – 48 procent – congenitale heupdysplasie te hebben. Anders gezegd: het screeningswerk van de CB-arts had een predictieve waarde van 48 procent.

In de Groningse onderzoeken werden predictieve waarden gevonden van 16 procent (1976) en 14 procent (1984).¹ Dat deze waarden aanzienlijk lager uitvielen, hangt samen met het veel grotere aantal verwijzingen in die onderzoeken.

Een mogelijk gunstig aspect van deze omstandigheid zou voor Groningen

kunnen zijn dat de kans op fout-negatieve uitslagen eveneens geringer is. Het probleem van de fout-negatieven valt echter buiten het gezichtsveld van zowel het Haagse als het Groningse onderzoek.

Een ander onderzoek in Amsterdam, vergelijkbaar met het Haagse observati- onele ontwerp, laat eveneens een hoge predictieve waarde zien (47 procent).² In dit onderzoek wordt met name aandacht gegeven aan de voor de betrokkenen ongunstige gevolgen van fout-positieven. Het blijkt dat rond éénderde van de ondervraagde ouders zich ernstig ongerust maakt bij verwijzing.

Wanneer men dit overbodige leed bij fout-positieve testuitslagen uitzet tegen de voordelen van de vroege diagnostiek van congenitale heupdysplasie, slaat de balans ongetwijfeld door ten gunste van een test met een predictieve waarde van bijna 50 procent.

Ten aanzien van de vastgestelde predictieve waarde van het screeningswerk van CB-artsen in Den Haag, de probleemstelling van dit onderzoek, mag gesteld worden dat deze acceptabel is en de huisartsen geen reden tot klagen geeft.

Periodeprevalentie

De geschatte periodeprevalentie van congenitale heupdysplasie bij zuigelingen bedraagt over het jaar 1986 3-4 procent. Dit cijfer geeft hoogstwaar-

Figuur. Stroomdiagram van de screening op congenitale dysplasie van de heup.

